

Geronimo Stilton

ELS GUARDIANS

DEL

REGNE DE LA FANTASIA

- CATORZÈ VIATGE -

AMB DOS
TUS
NOUS!

Estrella Polar

Geronimo Stilton

ELS GUARDIANS
DEL
REGNE DE LA FANTASIA
- CATORZÈ VIATGE -

Estrella Polar

Un imperi que s'ha de salvar

Estimats amics rosegadors, no me'n sé avenir, de tanta emoció! Estem a punt d'explorar plegats un món fantàstic, sorprenent, que torna a resplendir després de mil·lennis:

L'Imperi de la Fantasia!

Sou capaços de creure-hi? La coronació d'Alina, la filla de la Reina de les Fades, va marcar el renaixement d'aquest món meravellós. És ella, la jove Emperadriu Rebel, i regna en una terra immensa i sense límits! Després de segles de separació i llunyania, totes les terres que en una altra època componien l'Imperi

Un imperi que s'ha de salvar

s'han reunificat com per *encanteri* i han retrobat l'antiga harmonia perduda.

Nous pobles de tot arreu, fins ara desconeguts, s'han aplegat per unir-se al Regne de la Fantasia, i la vida de tots els seus habitants ha esdevingut encara més rica i vital!

Però en aquest clima de descoberta i vitalitat ben aviat s'ha instal·lat una

OMBRA AMENAÇADORA...

Un imperi que s'ha de salvar

Alguna cosa obscura que posa en perill la pau i la felicitat de l'Imperi sencer.

Una amenaça que només una colla d'**AUTÈNTICS**
HEROIS seria capaç d'aturar: una colla molt valenta, però també molt insòlita, i molt, molt, molt imprevisible!

La **GESTA** de tots ells serà recordada per sempre més a l'Imperi de la Fantasia, i la seva història us apassionarà com només ho poden fer les històries més boniques.

★ ★ ★ ★ ★
★ *Paraula de Stilton,* ★ ★
★ *Geronimo Stilton!* ★ ★
★ ★ ★ ★ ★

Unes golfes capgirades

Però prosseguim en ordre. O potser hauria de dir... amb desordre. Aquell diumenge, la meva (gairebé) promesa Tenebrosa Tenebrax m'havia fet alçar del llit amb un projecte: ordenar les **GOLFES!**

A trenc d'alba s'havia plantat sota la meva finestra, cridant:

—Alça't, xato meu! No siguis dropo! El **SOL** ja ha sortit i hi ha un munt de coses per fer!

Pobre, pobret de mi!

Tenia molta, molta, moltíssima son: la nit anterior m'havia quedat fins a quarts de quinze al despatx per tancar un número especial dedicat al turisme a Port Cap de Rateus i... Ai, ai, quina badada! Però

si encara no m'he presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins. Deia, doncs, que havia anat a dormir tardíssim, i amb molt de gust m'hauria quedat fent nones una mica més, però quan Tenebrosa en porta una de **cap**... no hi ha manera de parar-la!

—Ja vinc, ja vinc! —vaig sospirar tot saltant del llit i **vestint-me** en un tres i no res.

Així que li vaig obrir la porta, va dir-me:

—Espavila't, xato, que ja he preparat les capsos per a les teves coses. Hem de fer espai!

»Demà, el meu amic Vampiret Lúgubre arribarà a Ratalona per a un congrés de cinema de **TERROR** i necessita un lloc on dormir... No te n'havies pas oblidat, oi? Transformarem les teves golfes en una habitacioneta fosca, grinyolant i plena de teranyines... i així s'hi sentirà com a casa!

Ai! Ens esperava una autèntica empresa... Jo soc un rat honrat, però també aficionat als records, i feia segles que no **netejava** les golfes!

Tot just pujar sota la teulada, Tenebrosa va fer:

—Per mil mòmies desembenades! Des de quan no fas una mica de neteja? Quin desastre!

—La veritat és que estava més aviat enfeinat i... sempre ho posposava! —vaig respondre.

Tenebrosa tenia raó! Pertot arreu hi havia **muntanyes** d'andròmines i objectes de tota mena!

La meva (gairebé) promesa va sospirar:

—Bé... per algun lloc hem de començar. Abans que res ens desfarem d'aquests llibres.

I va assenyalar una pila de llibres voluminosos.

Que quèèè? La meva *Enciclopèdia de Filologia Ràtica* en cent trenta volums? Només de pensar que me n'havia de desprendre se'm **trencava** el cor! Allò era part de la meva història.

—Comencem per una altra cosa! —vaig proposar.

—D'acord! Doncs ens encarregarem d'això altre! —I va treure un munt de carpetes grosses.

—Ai, no, aquí hi ha la col·lecció d'**etiquetes** de formatges de tot el món! Me les estimo molt! No podríem eliminar alguna altra cosa?

—I allò? —va fer assenyalant una capsa grossa.

—Però si allò són les crostes de formatge sec que pertanyen a una col·lecció que encara he d'ordenar...

Tenebrosa va començar a perdre la paciència:

—Uf, xato, a aquest pas no llençarem res! Has d'eliminar tota aquesta faramalla!

Tenebrosa tenia raó, i per això vaig respirar fondo.

La meva (gairebé) promesa havia trucat a una

Unes golfes capgirades

empresa de **MUDANCES** perquè s'ho enduguessin tot!

Uf! Al final estava esllomat...,
però havia fet neteja.

Xato meu, això és un desastre!

Tenebrosa va comentar:

—Vet-ho aquí, ara fa goig! En aquell racó col·locarem el taüt més ample per a les nits de malson, i més enllà un bon armari per als convidats, amb **ESQUELET** inclòs. Estic molt orgullosa de tu, xato meu!

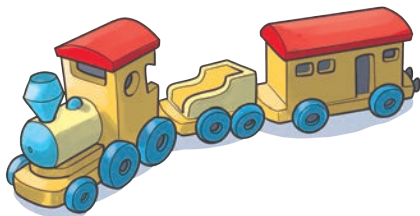
Jo també estava content. Contemplava les golfes més buides i ben ordenades, però al cap d'un moment em vaig adonar que hi faltava alguna cosa...

—Però... on ha anat a parar el **trenet** de fusta?
—vaig balbucejar corglaçat.

Tenebrosa va arronsar les espatlles i va dir:

—Ah, aquella rampoina de drapaire? L'he llençat, xato!

Que quèèè? Oh, no! Era el meu trenet preferit! La meva primera joguina! Me l'havia regalat la

tia Làmpia quan era **petit** i me l'estimava molt... Havia de salvar-lo!

Ràpid com un ratolí, vaig córrer escales avall, però així que vaig sortir de la porteria...

Vaig veure la furgoneta de l'empresa El Regne dels Trastos que corria carrer enllà.

Tenebrosa va apareix al meu costat i em va dir:

—Xato, per què estàs tan amoïnat?

—La furgoneta s'ha emportat la meva joguina *preferida* —vaig intentar explicar-li—, de quan era petit! L'he de salvar com sigui!

Tenebrosa va picar-se el front amb una pota.

—Em penso que s'ho deu haver endut tot al mercat dels encants. Si vols t'hi puc acompa...

No vaig ni deixar-li acabar la frase: vaig saltar dalt del cotxe i em vaig dirigir als encants de Ratalona!

El rosegador de la **furgoneta** a penes havia acabat de descarregar el material i l'havia posat a la paradeta, enmig d'una muntanya d'objectes.

Com m'ho faria per retrobar el meu trenet enmig d'aquella **quinealla?**

Però vet aquí que el vaig distingir entre una raqueta de tennis i un llum en forma de formatge manxego!

Em vaig llançar a agafar-lo, però vaig perdre l'equilibri i vaig ensopegar amb una baldufa!

Vaig fer un triple salt mortal i vaig aterrar a terra... **desmaiàt!**

Després, al cap d'una mica...

